

[Ebba Strange]

for er det, vi stemmer om i dag, en retfærdighedshandling over for de børn, der ikke har nogen som helst mulighed for at bestemme, om deres forældre skal være gift med hinanden. Gik man rundt i Danmark og spurgte hvert eneste barn, så ville det sige: jeg vil gerne have både min far og min mor. Men det kan det ikke få lov til, idet vi har en lovgivning, der forhindrer det. Det er det, der er vores ærinde med dette lovforslag. Vi vil gerne åbne mulighed for, at børn kan have to forældre, selv om forældrene har valgt ikke at være gift med hinanden.

Når hr. Per Stig Møller siger, at han gerne vil afvente resultaterne fra Sverige, så må vi jo bøje os for det. Men det er jeg ked af, for man har faktisk haft lovgivningen i Sverige i 8 år, og for hvert år, der går, er der flere og flere voksne, der benytter sig af den mulighed, lovgivningen åbner for, at man kan være fælles om forældremyndigheden, selv om man ikke er gift med hinanden. De delrapporter, vi har fået, viser, at efterhånden som årene går, går det bedre og bedre for forældrene med at deles om bestemmelsesretten, hvis de har bevaret den fælles forældremyndighed, i forhold til de forældre, der ikke har bevaret den. De forældre, der har bevaret den fælles forældremyndighed, har bedre kontakt med deres børn end de forældre, der ikke har. De har kontakt til barnets skole, til barnets daginstitution og til hospitaler i tilfælde af indlæggelse.

På alle disse områder betyder det for det enkelte barn, at det har en stærkere fornemmelse af, at det har både en far og en mor, end i de tilfælde, hvor forældrene ikke har ønsket at bevare den fælles forældremyndighed, og hvor vi altså er i den situation i Danmark, at lovgivningen forbyder forældre at have fælles forældremyndighed.

Af hensyn til børnene vil jeg håbe, at dette forslag får flertal i dag.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Det er korrekt, at der er en del, der tyder på positive erfaringer i Sverige, men der er altså en undersøgelse i gang, som er på slutstadiet, hvor to forskere ved Uppsala universitet, Bente og Gunnar Öberg, analyserer forskellen mellem særboende forældre med fælles forældremyndighed og særboende foræl-

dre, hvor kun én har forældremyndigheden. Man er på vej ind i slutstadiet af denne undersøgelse, og jeg synes, den er så væsentlig, at jeg gerne havde set den først.

Torben Lund (S):

Jeg tror, at skeptikerne over for forslaget ser spøgelser. Det, det drejer sig om, er at få tilpasset lovgivningen på dette område til de faktiske forhold i samfundet.

Vi har et samfund, hvor tusinder af par, der har fælles børn, vælger at leve sammen uden at indgå ægteskab. Derfor synes jeg, det er rimeligt, at vi gennemfører en lovgivning om, at disse par kan aftale fælles forældremyndighed, hvis de ønsker det.

Jeg synes også, det er rimeligt, at man i forbindelse med separation og skilsmisse får mulighed for at aftale fælles forældremyndighed. Jeg understreger endnu en gang, at det kun er, hvis forældrene er enige om det, at der kan blive tale om fælles forældremyndighed. Jeg tror, det vil lette mange skilsmisser, at man får mulighed for at bevare et fælles forældreansvar, og jeg synes, det er urimeligt, at vi har en lovgivning i dag, der forhindrer, at forældre kan indgå en sådan aftale. Der er ikke nogen mulighed for forældrene med den retsstilling, vi har i dag.

Så var fru Aase Olesen inde på, at man ville give forældrene falsk tryghed, også i forbindelse med papirløse parforhold. Ja men hvad er det for en falsk tryghed, der er tale om? Fru Aase Olesen nævnte spørgsmålet om bolig og andre tilfælde, men det er ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at forældrene får mulighed for at aftale fælles forældremyndighed og fælles forældreansvar. Der kan da ikke ligge nogen falsk tryghed i, at forældre får den mulighed.

Fru Aase Olesen var også inde på, at der skal meget til i dag for at indskrænke samværsretten. Ja, det skal der bestemt også fremover, hvis dette forslag vedtages. Det, vi sigter på, sådan som forslaget er formuleret, er tværtimod, at man skal kunne tage langt mere individuelle hensyn, når man fastsætter samværsrettens omfang i de tilfælde, hvor forældrene ikke selv kan finde ud af at indgå en fornuftig aftale, altså i de situationer, hvor statsamtet skal træffe afgørelse. Der lægger vi op til, at man i statsamtterne dels skal give en betydelig bedre og bredere råd-